

ע"פ 892/23 - מוחמד זערורה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 892/23

לפני: כבוד השופט ח' כבוב

המערער: מוחמד זערורה

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע פסק דינו של בית המשפט המחוזי
בנצרת מיום 22.12.2022 בת"פ 53215-07-20
שניתן על ידי כבוד השופט ג' צפריר

תאריך הישיבה: י"ד בשבט התשפ"ג (05.02.2023)

בשם המערער: עו"ד וידאם לידאוי

בשם המשיבה: עו"ד מסעד מסעד

החלטה

1. בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת (כבוד השופט ג' צפריר) בת"פ 53215-07-20 מיום 22.12.2022.

2. בתמצית, ביום 14.06.2022, הורשע המבקש על-פי הודאתו בביצוע עבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, לפי סעיף 332(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977; נהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף, לפי סעיף 10א לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: הפקודה); ונהיגה בקלות ראש וברשלנות שגרמה לחבלות של ממש, סעיף 62(2) לפקודה.

3. ביום 22.12.2022, גזר בית המשפט המחוזי את דינו של המבקש והשית עליו את העונשים הבאים: 42 חודשי מאסר בפועל; מאסר על תנאי של 5 חודשים למשך 3 שנים; פסילה של רישיון הנהיגה למשך 7 שנים; וקנס בסך של 3,000 ש"ח. עוד חויב המבקש בתשלום פיצוי בסך של 15,000 ש"ח לנפגע העבירה.
4. ביום 01.02.2023, הגיש המבקש ערעור על גזר הדין ועמו הבקשה שלפניי לעיכוב ביצועו עונשו. בבקשה, טוען המבקש כי סיכויי ערעורו גבוהים; כי הוא אינו מסכן את בטחון הציבור; וכי דחיית הבקשה עשויה לאיין את הערעור שהגיש.
5. דין הבקשה להידחות.
6. כידוע, עיכוב ביצוע עונש מאסר הינו בגדר החריג לכלל בדבר ריצוי העונש בסמוך ככל הניתן למועד מתן גזר הדין (ע"פ 8960/16 בן עמי נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (27.11.2016)). בבואו של בית משפט להכריע בבקשה לעיכוב ביצוע עונש מאסר, עליו לתת דעתו לכלל הנסיבות והנתונים הרלבנטיים בעניינו של המבקש, וביניהם לחומרת העבירה שביצע ונסיבות ביצועה; סיכויי הערעור; עברו הפלילי; נסיבותיו האישיות; התנהלותו במהלך ההליכים שהתנהלו נגדו; ולשאלה האם הערעור תוקף את הכרעת הדין או גזר הדין (ע"פ 111/99 שוורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 241, 277-282 (2000)).
7. לא מצאתי מקום להידרש לסיכויי הערעור לגופם. אולם, די בכך שאציין שהמבקש עותר להקלה משמעותית בעונש המאסר שהושת עליו, כך שיוכל לרצותו בדרך של עבודות שירות; כאשר הגישה הרווחת בפסיקה היא, כי יש להחמיר בענישה בעבירות תנועה אשר מסכנות חיי אדם או מביאות לפגיעה בזולת (ראו מיני רבים: ע"פ 4538/08 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 9 (13.08.2008); ע"פ 2336/14 ווערי נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (10.12.2014); ע"פ 7989/17 דשקוב נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (18.04.2018)). ממילא רכיב המאסר בעונשו של העורר אינו קצר, כך שאיני סבור שדחיית הבקשה תאיין את ערעורו, אף אם זה יתקבל במידה זו או אחרת. בנוסף יצוין, כי טענות המבקש אינן מתיישבות עם העבירות בהן הורשע ונסיבות ביצוען, בלשון המעטה. נסיבות ביצוע העבירות בהן הורשע המבקש - חמורות; והסיכון הנשקף ממנו לביטחון הציבור - ברור. בנסיבות אלה, אין מקום לקבל את הבקשה.
8. אשר על כן, הבקשה נדחית.
- ניתנה היום, י"ד בשבט התשפ"ג (5.2.2023).

ש ו פ ט